

sion af den fælles eller særlige Pensionsskase er der taget Hensyn til, at den Raagjældende ved Procentafdraget til Pensionsskassen i et passende Tidrum bør have bidraget til denne.

Til § 55.

Følge den nugjældende Lovgivning gives der kun af Lodsfortjenesten, men ikke af Priskepengene, Procenter til Pensionsskassen. Da Priskepengene ligesaa vel som Lodsshyren ere en Indtægt for Lodsjerne, findes det imidlertid rigtigt, forsaavidt Priskepengene bibeholdes, ogsaa at paalægge Lodsjerne til Pensionsskassen at svare Afgift af Priskepengene, saaledes som det allerede nu finder Sted ved de sjællandske og lolland-falsterke Lodsjerier efter disses eget Ønske.

Til § 56.

Det synes billigt, at den Del af et nedlagt, i den fælles Lods-pensionsskase ikke optaget Lodsjeris Pensionsskasekapital, der bliver tilbage, efter at alle Krav paa Kasen ere tilfredsstillede, indbrages til Fordel for Lods-pensioneringen i Almindelighed.

Til § 57.

Den aarlige, ordinære Bevilling til Lodsvesenet omfatter Hjælp til trængende Lodsjerier for at sætte dem istand til at anstaffe de fornødne Lods-fartøier og holde dem i behørig Stand, ligesom der i enkelte Tilfælde til Anskaffelse af større Fartøier har været bevilget Beløb udenfor den ordinære Bevilling t. Ex. til Agger Lods-galiot, Fartøier til Gødjerg Lodsjeri.

Til § 58.

Medens Straffebestemmelser for Forseelser, begaaede af andre end Lodsjer, findes paa de forskellige vedkommende Steder i Lovforslaget, er det anset for rettest at samle paa et Sted Bestemmelserne om Straf for Forseelser, begaaede af Lodsjer.

Til § 60.

Bestemmelsen om Behandlingen af Sager efter denne Lov er stemmende med de nugjældende Regler, der, med Undtagelse af den ved Lov 17. Mai 1873 afhjulpne Mangel, ellers ikke have givet Anledning til nogen Klage.

Til § 63.

I Genhold til hvad foran er anført om Nyordis Lodsjeri, formenes det, at dette Lodsjeris særlige Ordning indtil videre bør blive ufor-

andret. Som Følge heraf ville denne Lovs Bestemmelser om:

Ophævelse af Lodsvang, § 12, 1ste Stykke, Lodsoldermændenes Lønning, § 3, sidste Stykke,

Udførelsen mellem Fastlodsjer og Reserve-lodsjer, § 8,

Fodmaalets og Dregtighedens Betydning med Hensyn til Tagterne, Nedsættelse af Tagten for Dampskibe, § 33, 2det Stykke,

Beregningen og Delingen af Lodsfortjenesten § 43, 1ste Stykke, § 44, 2det Stykke,

Udgangen til Alderstillelag, § 45,

Procentbidraget til Pensionsskassen, § 54, jfr. § 44, 1ste Stykke,

Pensioneringen, §§ 53—56, ikke være at bringe i Anvendelse paa dette Lodsjeri.

Til §§ 64 og 65.

De her optagne midlertidige Bestemmelser foreslaas, for at der ikke skal gribes forstyrrende ind i bestaaende Lønningsforhold.

Til Brug ved Sammenligning af Lovforslaget med den bestaaende Lodslovgivning følger hermed en Fortegnelse over Forslagets enkelte Paragrafer med Angivelse af de tilsvarende Paragrafer af Lodsforordningen og Lodsreglementet af 27de Marts 1831.

Indspørelsen af den i dette Lovforslag omhandlede Ordning af Lodsvesenet vil, paa Grund af Erstatningen for Ophævelsen af Lodsvangen og den succesfulde Afsløsning af Priskeafgifterne, medføre en Udgift for Staten, hvorhos selve Ordningen vil kræve en større aarlig Bevilling end hidtil til Lønninger, Understøttelser m. v. til Lodsvesenet og til Vagerveenet. De Udgifter, som den foreslaaede Ordning og dens Indførelse ville medføre, skulle derfor i det Følgende blive omhandlede.

Svor stor en Erstatning der i Genhold til § 17 vil blive at udrede til vedkommende Lodsjerier som Følge af Lodsvangens Ophævelse, lader sig ikke med Sikkerhed forud beregne, hvorfor Udgiften hertil ikke nøiagtig kan opgives. Ved Lodsvangens Ophævelse ville Lodsjerne selvfølgelig miste den Indtægt, de nu have af Lodsshyre for de ikke lodseede Skibe; efter de Oplysninger, det har været muligt at tilveiebringe, antages det Beløb, der hidtil er tilflydt de foran (§ 12) nævnte Lodsjerier, med Undtagelse af Kallundborg Lodsjeri, hvor Lodsvangen efter Færge- og Postdampskibsartens